
Temesvári nyilatkozatot adott ki Tőkés László

2012. 12. 17.

A volt szovjet tábor többi országát beelözve Romániában újból hatalomra került a posztkommunista demokrácia - írja a 2012. december 16-án keltezett Temesvári nyilatkozatban Tőkés László református lelkipásztor. Tőkés úgy véli, a romániai társadalom a többpártrendszer és a képviselői demokrácia illúziójával maradt.

Az 1989-es forradalmi változásokat elindító egykori temesvári lelkipásztor „évfordulós ajándékként” említette, hogy a decemberi választások Romániában „posztkommunista visszarendeződést” eredményeztek. Úgy értékelte, Romániának ezúttal sem sikerült megszabadulnia a diktatúra örökségétől.

„Huszonhárom évvel Temesvár Szabadító Karácsonya után meg kell állapítanunk, hogy: még mindig nem voltunk képesek szembenézni a kommunista múlt bűneivel; gyengék voltunk elszámoltatni a vétkeseket; restek voltunk megtisztítani a társadalmi - és egyházi - közéletet. Nem csoda hát, hogy újból feltámadt a múlt, és a kommunizmus kísértete jár közöttünk” - fogalmazott az évforduló alkalmából kiadott nyilatkozatában Tőkés László.

Az EP-képviselő sajtótájékoztatóján úgy vélekedett, az RMDSZ is a kommunizmusra jellemző egypártrendszeri hagyományt folytatja, ezért politikusai hamisan hivatkoznak a 89-es eszmei gyökerekre.

„Nem kérdéses számunkra, hogy nem a posztkommunista kormányban lenne a helyünk, hanem folytatnunk kellene a rendszerváltozást” - jelentette ki az RMDSZ lehetséges kormányzati szerepvállalásával kapcsolatban Tőkés László. Úgy vélte, az RMDSZ a demokratikus átalakulás kerékkötőjévé vált, akárcsak Magyarországon a Magyar Szocialista Párt (MSZP).

Újságírói kérdésre válaszolva úgy vélekedett, a romániai magyarok RMDSZ-re leadott szavazatai nem jelentik azt, hogy a magyarok elpártoltak mellőle. Hozzátette, 1989-es harcában is csak kevesen álltak mellette, de akkor is érezte, és közvetve most is érzi a közösség morális támogatását.

TEMESVÁRI NYILATKOZAT - 2012 -

1989 decemberében egy egész ország a televízió élő közvetítésében követte, hogy miként bukik meg a Ceaușescu-féle kommunista diktatúra.

Huszonhárom esztendő után (**2012**), a temesvári forradalom sorsfordító évfordulója időszakában ugyancsak a televízióban nézzük, ahogyan - változott formában - visszatér.

A két közvetítés között csupán annyi a különbség, hogy közel egy negyed század elteltével immár számtalan televíziós csatorna között válogathatunk - hogyha éppen nem a volt Szekuritáté-kollaboráns **Dan Voiculescu**, alias „Felix” agyinosó televíziós posztjára vagyunk kíváncsiak...

Fájdalmas jubileumi „ajándéka” a történelmi sorsnak, hogy – a volt szovjet tábor többi országát beelőzve – Romániában újból hatalomra került a **posztkommunista demokrácia**.

Legfeljebb azzal vigasztalhatjuk magunkat, hogy az Európai Unió – egyik – tagállamának polgáraiként, a demokratikus választás intézményének köszönhetően, ma már rendelkezünk a **szabadság illúziójával**, s a televíziós távirányító gombjainak nyomogatását illetően szabadon dönthetünk...

Tünetértékű, hogy a romániai választók több mint a fele távolmaradt az idei **parlamentari választásoktól**. Ez az arány az erdélyiek, illetve a magyarok között ennél is magasabb. Vagyis: a „szavazók” szavaztak – a „választók” többsége viszont azt választotta, hogy nem választ. Ők azok, akik a **protest illúziójával** juttatták kifejezésre lelkiismereti és választási szabadságukat...

Nem lehet kétségünk afelől, hogy a plagizáló kormányfő és elvtársai éppen ezt akarták, hiszen a demokrácia játékszabályait betartva, csakis így tehettek szert teljhatalomra. A 2010-ben a rendszerváltoztatás folytatása mellett voksoló **Magyarország** ellenforradalmi alternatívájaként a román szocialista-liberális hatalomnak ekképpen sikerülhetett a „demokratikus” legitimitás látszatát biztosítani a **posztkommunista visszarendezés** számára.

Országunk formálódó új kormánya – a maga parlamenti kétharmadával – lassan ellenzék nélkül marad. Akit éppenséggel nem kérnek fel társ-kormányzásra, az átáll magától; a politikai migráció abszurd méreteket kezd ölteni.

Victor Ponta szerint **Kelemen Hunor** megerősítette, hogy az **RMDSZ** – is – részt akar venni a Szocialista-Liberális Szövetség, az **USL** által kialakítandó „parlamentari és kormányzati többségben”. A keresztény-demokrata **Európai Néppárthoz** tartozó magyar párt „az erdélyi magyarok érdekeivel” mentegeti politikai anti-pálfordulását...

Íme hát, két évtizeddel a vérrel megpecsételt, dicsőséges romániai forradalom után itt állunk...

„Románia újabb fejtörést okoz az **Európai Uniónak**” – olvassuk a nyugati sajtóban –, mivel a magát túlnyerő posztkommunista kormány „nacionalista és Európa-ellenes retorikával” állította maga mellé „az EU diktátuma” miatt frusztrált szavazótáborát...

Ezenközben pedig az új mandátumot nyert, a szocialista-liberálisokhoz lecsatlakozni kész RMDSZ-es politikusaink még **1989** megszentelt emlékét sem átallják **referenciaként** idézni. „1989-ben a történelem egy óriási esélyt adott az erdélyi magyarságnak, hogy talpra álljon, és összefogással kezébe vegye a saját sorsát” – nyilatkozza **Markó Béla** éppenséggel ezen a gyászos hangulatú évfordulón, amikor is sorsunk önálló alakításának esélye végképpen kicsúszni látszik a kezünkéből...

Szintén 1989-re visszautalva, Kelemen Atilla „reales” (am. „újraválasztott”) képviselő pedig azzal dicsekszik, hogy „az RMDSZ politikusai köztudottan a legfelkészültebbek a román politikai életben” (sic!).

Mi pedig maradunk a **többspártrendszer és a képviselői demokrácia illúziójának** maszlagával...

A temesvári forradalom kezdetén ott álló **Királyhágómelléki Református Egyházkerület** mostani püspöke, a hatalombarát RMDSZ uszályába sodródva, valamennyi magyar – és nem magyar – romániai egyház püspökével ellentétben, legutóbbi körlevelében egészen szokatlan, a régi pártos időkre emlékeztető módon egy adott pártra – jelen esetben az RMDSZ-pártra – való szavazásra buzdította a híveket.

Mi pedig ismétcsak maradunk a **lelkiismereti és hitvallási szabadság fájó illúziójával**... Temesvári református gyülekezetünk hívő népe az RKP hírhedt „Kondukátorával” szemben egykor még azt vallotta, hogy: „Istennek kell inkább engedni, hogynem az embereknek” (Csel. 5,29).

Huszonhárom évvel **Temesvár** Szabadító Karácsonya után hitünk köteleztetésével kell

megállapítanunk, hogy: még mindig nem voltunk képesek szembenézni a kommunista múlt bűneivel; gyengék voltunk elszámoltatni a vétkeseket; restek voltunk megtisztítani a társadalmi – és egyházi – közéletet. Nem csoda hát, hogy újból feltámadt a múlt, és a kommunizmus kísértete jár közöttünk...

Maradhatunk-e szótlank? Maradhatunk-e tétlenek?!

Megérett az idő az ún. **Tismăneanu-jelentés** egy jobbított magyar kiadásának a megjelentetésére!

Temesvár szelleme kötelez.

Nem akarhatjuk, hogy Gyermekünk és Gyermekünknek Gyermekei ugyanolyan félelemben és kiszolgáltatottságban nőjenek fel, mint amilyenben mi éltünk 1989 előtt. Nem fogadhatjuk el, hogy fejünk fölött – rólunk, nélkülünk – csak az önérdelkeiket követő hatalmasságok döntsenek. Vissza kell utasítanunk, hogy a „televíziós forradalom” – és ellenforradalom – pártkatonái feléljék a jövőnket!

Most ez várna reánk – ha szótlank és tétlenek maradnánk.

És ez elsősorban nem „magyar kérdés” – mégcsak nem is „román”. Az egész kelet-közép-európai rendszerváltozás, a demokratikus egyesült Európa ügyét árulnánk el, hogyha sorsunkba belenyugodnánk.

Kezdeti **szabadságharcunkat** azáltal tetőzhetjük be, hogyha **„igazságharcunkat”** is végigvisszük.

A **Temesvári Társaság** júliusi Felhívásában vészjelzést adott le: „Polgártársak! A demokrácia veszélyben van Romániában!” A **Temesvári Kiáltvány** szellemében, ezzel együtt, a **Diktatúra-Ellenes Szövetség** megalakítását kezdeményezte.

Nekünk, erdélyi magyaroknak többszörösen is minden okunk megvan arra, hogy csatlakozzunk ehhez a Szövetséghez.

Nagyvárad, 2012. december 16.

Tőkés László
református lelképásztor